

38.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Budapest
Donáti u. 35-45.
1015

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: 10/1443-0/2014.	
Érkezett: 2014 AUG 22.	
Példány: 1	Kezelőiroda: 2-1
Melléklet: 3x2+6 db	

Felterjesztendő a Budai Központi Kerületi Bíróság által

Alulírott [redacted] ellen [redacted] által indított és a Budai Központi Kerületi Bíróság előtt **0102-6.Vh.7183/2009.** szám alatt folyamatban volt végrehajtási ügyben az eljáró bíróság a 19. számú, 2012. december 17. napján kelt és az adós részére 2013. március 19. napján kézbesített végzésében 6.953.471,- Ft. végrehajtási költségre korlátozta a végrehajtást. A Bíróság végzésének indokolásában rögzítette, hogy a végrehajtást kérő 2012. október 16. napján kelt beadványában kérte a végrehajtás megszüntetését, s mivel az eljáró végrehajtó a 2012. november 16. napján kelt beadványában úgy nyilatkozott, hogy 6.953.417,- Ft végrehajtási költség megfizetésére nem került sor, így a bíróság a végrehajtást a végrehajtási költségre korlátozta.
Mellékelten csatolom a Budai Központi Kerületi Bíróság 0102-6.Vh.7183/2009/19. számú végzését másolati példányban.

A hivatkozott végzés ellen fellebbezést terjesztettem elő, egyrészt vitattam a végrehajtó által érvényesíteni kívánt munkadíjat és a költségátalány összegét, másrészt előadtam, hogy a végrehajtó a végrehajtandó követelésből nem hajtott be semmit, így végrehajtási jutaléokra sem jogosult.

Mellékelten csatolom a fellebbezést másolati példányban.

A Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság a 42.Pkf.634648/2013/4. számú végzésében az elsőfokú bíróság végzését helybenhagyta. Végzésének indokolásában egyrészt a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény – továbbiakban: Vht. - és a bírósági végrehajtói díjszabásról szóló 14/1994. (IX. 8.) IM rendelet vonatkozó rendelkezéseinek jogszabályi értelmezését adta, másrészt rögzítette - figyelmen kívül hagyva a fellebbezésben előadott azon tény, miszerint a végrehajtást kérő anélkül kérte a végrehajtási eljárás megszüntetését, hogy követelésének bármilyen megtérülése lett volna - a végrehajtást kérő a végrehajtás megszüntetését feltehetően arra tekintettel kérte, mert követelése már nem állt fenn, így vélelmezte, hogy a végrehajtás eredményes volt, tehát a Fővárosi Törvényszék álláspontja szerint a végrehajtót a behajtási jutalék megilleti.

Mellékelten csatolom a Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság 42.Pkf.634648/2013/4. számú végzését másolati példányban.

A Budai Központi Kerületi Bíróság 0102-6.Vh.7183/2009/19. számú végzésének kézhezvételét megelőzően kézhez vettem [redacted] [redacted] önálló bírósági végrehajtó 2013. január 21. napján kelt 117. szám alatt hozott felhívását, melyből megállapítható, hogy a végrehajtó által érvényesíteni kívánt végrehajtási költségek milyen tételekből tevődnek össze, melyek az alábbiak:

- 150.000,- Ft. illetékre;
- a meg nem fizetett 502.509,- Ft. munkadíjra;
- 251.295,- Ft. költségátalányra;
- 900.358,- Ft általános költségátalányra és
- 5.149.228,- Ft. jutalékra.

A végrehajtási költségek összege mindösszesen 6.953.390,- Ft.

Mellékelten csatolom [REDACTED] [REDACTED] önálló bírósági végrehajtó 2013. január 21. napján kelt 117. szám alatt hozott felhívását.

A végrehajtó felhívása ellen végrehajtási kifogást terjesztettem elő, vitatva a végrehajtó által érvényesíteni kívánt munkadíj összegét és a behajtási jutalék jogalapját.

Mellékleten csatolom a végrehajtási kifogást másolati példányban.

Az első fokon eljáró Budai Központi Kerületi Bíróság a 0102-6.VH.7183/2009/34. számú végzésében a [REDACTED] [REDACTED] önálló bírósági végrehajtó 0004.V.2992/2009/117. számú intézkedése ellen benyújtott végrehajtási kifogásomat elutasította arra hivatkozással, hogy azt megalapozatlannak találta.

Mellékleten csatolom a Budai Központi Kerületi Bíróság 0102-6.VH.7183/2009/34. számú végzését másolati példányban.

A hivatkozott végzés indokolása több helyen szó szerint megegyezik a Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság 42.Pkf.634648/2013/4. számú végzésének indokolásában foglaltakkal.

A végzés ellen fellebbezést terjesztettem elő, melyben hivatkoztam a Legfelsőbb Bíróság BDT2010. 2190. szám alatt közzétett eseti döntésére, mely szerint a végrehajtó munkadíjának megállapítása során nemcsak a végrehajtandó összeg nagyságát, hanem az elvégzett munka mennyiségét is figyelembe kell venni.

Fellebbezésemben rámutattam továbbá, a Legfelsőbb Bíróság hivatkozott BDT2010. 2190. szám alatt közzétett eseti döntése kimondta, a Legfelsőbb Bíróság BDT1999. 41 szám alatt közzétett eseti döntése 2001. szeptember 1. napjától nem irányadó.

A Legfelsőbb Bíróság BDT1999. 41 szám alatt közzétett eseti döntése rögzítette azt az elsőfokú bíróság által is képviselt azon álláspont, miszerint a végrehajtó munkadíját a végrehajtási ügyérték alapján kell meghatározni és egyéb tényezőt nem kell figyelembe venni.

Fellebbezésemben hivatkoztam továbbá arra a tényre is, miszerint az elsőfokú bíróság a tényállás tisztázására vonatkozó kötelezettségének nem tett eleget, ehelyett csak vélelmet állított fel amellett, hogy a végrehajtás eredményes volt.

Mellékelten csatolom a fellebbezést másolati példányban.

A Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság a 42.Pkf.631024/2014/4. számú végzésében az elsőfokú bíróság végzését helybenhagyta.

Mellékelten csatolom a Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság 42.Pkf. 631024/2014/4. számú végzését másolati példányban.

A hivatkozott végzést jogi képviselőm útján 2014. június 16. napján vettem kézhez.

A Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság a 42.Pkf.631024/2014/4. számú végzésében az elsőfokú bíróság végzését helybenhagyta, végzését az alábbiak szerint indokolta:

„A másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a jogszabályoknak megfelelő határozatot hozott, erre tekintettel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság végzését a Vht. 224. § szerint alkalmazandó Pp. 259. §-ra utalással, a Pp. 253.§ (2) bekezdése alapján – a Pp. 254. § (3) bekezdésének alkalmazásával indokaira utalással – helybenhagyta.

A fellebbezésben foglaltakra tekintettel a másodfokú bíróság rámutat, hogy a végrehajtó által felszámított költségeket az adós már az elsőfokú bíróság 19. sorszám alatti végzése ellen benyújtott fellebbezésében is vitatta, indokait már ebben a fellebbezésében is előadta, azokat a másodfokú bíróság a 42.Pkf.634648/2013/4. számú végzésében elbíráltta, ezen végzésben kifejtetteket a másodfokú bíróság továbbra is fenntartja.”

A Polgári Perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény – továbbiakban: Pp. - 254. § (3) bekezdése az alábbi rendelkezést tartalmazza:

254. § (3) Az eljárást befejező határozatban az elsőfokú bíróságot meg kell nevezni, és ügyszámát is fel kell tüntetni. Ha a másodfokú bíróság az első fokú ítéletet indokai alapján hagyja helyben, a másodfokú ítélet indokolásában csupán erre a körülményre kell utalnia.

A Pp. hivatkozott rendelkezéséhez fűzött kommentár az alábbiakat rögzíti:

A másodfokú eljárást befejező határozatban az elsőfokú bíróságot meg kell nevezni, és ügyszámát is fel kell tüntetni, hogy kétségtelenül megállapítható legyen, milyen ügyre vonatkozik a másodfokú bíróság határozata.

A másodfokú bíróság indokolási kötelezettsége kiterjed a fellebbezés lényegét jelentő jogszabály-értelmezéssel kapcsolatos álláspontjának kifejtésére (Legfelsőbb Bíróság Pfv. IX. 22 453/2000. - BH2003. 240 sz.).

Ha a másodfokú bíróság az első fokú ítéletet indokai alapján hagyja helyben, akkor - az eljárás egyszerűsítése érdekében - a másodfokú ítélet indokolásában csupán erre a körülményre kell utalnia. Az indokolásnak e rövidített módja azonban ritkán érvényesül „tisztán” a gyakorlatban. A másodfokú bíróságnak ugyanis - kivéve, ha a fellebbezés és az ellenkérelem (csatlakozó fellebbezés) semmilyen új tény vagy körülményt nem tartalmaz - ki kell térnie a perorvoslati eljárásban előterjesztett novumokra, megindokolva, hogy azokat miért találta az ítélet megváltoztatására alkalmatlannak, vagy egyébként figyelmen kívül hagyandónak.

A fent idézett jogszabályhely és az ahhoz fűzött kommentár alapján tehát rögzíthető, hogy a Pp. 254. §-ának (3) bekezdése nem mentesíti a másodfokú bíróságot azon kötelezettsége alól, hogy a fellebbezés lényegét jelentő jogszabály-értelmezéssel kapcsolatos saját álláspontját kifejtse – nevezetesen rögzítse, hogy a BDT2010. 2190 számú döntésben foglaltak ellenére miért nem vette figyelembe a végrehajtó díjazása tekintetében az elvégzett munkával való arányosítást.

Álláspontom szerint a másodfokú bíróság indokolási kötelezettsége adott esetben kiterjedt volna annak kifejtésére is, hogy a fellebbezés indokait miért tartja alkalmatlannak az elsőfokú végzés megváltoztatására, s ennek keretében ki kellett volna fejtenie, hogy miért alapította végzését az elsőfokú bíróság követelés kielégítésére vonatkozó vélelmére, holott a tényállás nem került tisztázásra, a bíróság nem vizsgálta, hogy a végrehajtást kérő követelése valóban

kielégítést nyert-e. (Megjegyzem, fellebbezésemben is már előadtam, a végrehajtást kérő azért kérte a végrehajtás megszüntetését, mert nem kívánta, hogy az adós tulajdonát képező [REDACTED] szám alatti ingatlan árverezésre kerüljön, tekintve, hogy az a végrehajtást kérő életvitelszerű lakóhelyeként szolgált.)

Magyarország Alaptörvényének XXIV. Cikke az alábbi rendelkezést tartalmazza:

XXIV. Cikk

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.

(2) Mindenkinek joga van törvényben meghatározottak szerint a hatóságok által feladatuk teljesítése során neki jogellenesen okozott kár megtérítésére.

Az Alaptörvényhez fűzött kommentár szerint a hatóság fogalmába tágabb értelemben minden jogalkalmazó szerv beletartozik, így a közigazgatási szervek mellett a bíróságok is.

A fent előadott tényállás alapján rögzíthető, hogy a Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság a 42.Pkf.631024/2014/4. számú végzésében a jogszabály által előírt indokolási kötelezettségének nem tett eleget, így sérült az Alaptörvényben biztosított fent megjelölt jogom.

A fent előadott tényállás alapján alulírott [REDACTED] szám alatti lakos indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 27. § alapján az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő kívül jegyzett jogi képviselőm útján.

Kérem a T. Alkotmánybíróságot, állapítsa meg a Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság 42.Pkf.631024/2014/4. számú végzésének alaptörvény-ellenességét és semmisítse azt meg, mivel az sérti az Alaptörvény XXIV. Cikk (1) bekezdését.

Előadom, hogy a Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság 42.Pkf.631024/2014/4. számú végzése ellen jogorvoslati lehetőséget jogszabály nem biztosít.

Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján rendelkezik hatáskörrel a T. Alkotmánybíróság a jelen alkotmányjogi panasz elbírálására.

Az alkotmányjogi panasz előterjesztésére a jogosultságot az indítványozó részére az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 27. §-a biztosítja.

Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 52. § (5) bekezdésében foglaltakra tekintettel kijelentem, hogy a jelen alkotmányjogi panasz indítványomban szereplő személyes adataim nyilvánosságra hozatalához nem járulok hozzá.

Csatolom a jogi képviselő részére adott meghatalmazást.

Budapest, 2014. augusztus 7.

Tisztelettel:

A BUDAI KÖZPONTI KERÜLETI BÍRÓSÁG 1.	
ÜGYSZÁM	
KEZELŐIRATON	
Postán / Gyűjtőszobán / E-mailen / Faxon	
ÉRK:	2014 - 08 - 12
BOLDOK	3 FELZET
MELLÉKLET	9 KÖZTUD. <i>mezők</i>
ÜGYSZÁM	07183/2009
KEZELŐIRATON	

B 37
/38